

Fundația "Migrantes"

Parohia "Araceli"

Piazza Araceli, 21;

36100-Vicenza

Tel cel. **393.482.9000**

Tel fix. **0444.149.60.55;**

Fax. **0444.183.3500**

E-mail: parohiavicenza@gmail.com

Website: www.parohiavicenza.it

=> Parohia Vicenza

Agenda Parohiei pe luna Septembrie 2017

3 DUMINICA A 13-A DUPĂ RUSALII (Pilda lucrătorilor răi). Sf M Antim al Nicomidiei; Cuv Teoctist; Sf Grigorie cel Mare

- ora 09.30 Sf. Spovedanie;
- ora 10.30 Sf. Liturghie
- ora 12.30 *Prânzul urmat de momente recreative (Este necesară înscrierea)*

8 V NAȘTEREA MAICII DOMNULUI. HRAMUL MIC AL PAROHIEI NOASTRE

- ora 09.30 Sf. Spovedanie;
- ora 10.30 Sf. Liturghie;
- ora 12.30 *Prânzul urmat de momente recreative (Este necesară înscrierea)*

9 S Sf și Dreptii părinți Ioachim și Ana, părinții Maicii Domnului; Sf M Severian. (Sâmbăta dinaintea Înălțării Sf Cruci)

- ora 10.00 **Botez Mario Gabriel**

10 DUMINICA DINAINTEA ÎNĂLȚĂRII SFINTEI CRUCI. (Convorbirea lui Isus cu Nicodim). Sf M Minodora, Mitrodora și Nimfodora

- ora 09.30 Sf. Spovedanie;
- ora 10.30 Sf. Liturghie urmată de *Binecuvântarea copiilor la început de an școlastic*

17 DUMINICA DUPĂ ÎNĂLȚAREA SFINTEI CRUCI (Luarea Crucii și urmarea lui Isus). Sf M Sofia și fiicele ei: Pistis, Elpis și Agapis

- ora 09.30 Sf. Spovedanie;
- ora 10.30 Sf. Liturghie

24 DUMINICA A 18-A DUPĂ RUSALII (Pescuirea minunată). Sf Tecla, cea întocmai cu apostolii

- ora 09.30 Sf. Spovedanie;
- ora 10.30 Sf. Liturghie

30 S Sf M Grigorie Luminătorul, apostolul armenilor

- ora 16.00 **Botez Sofia**

Pentru **botezuri, cununii, sfeștanii, molifte** etc., vă puteți adresa la Pr Raimondo:
la numerele de telefon: fix **0444 149 60 55**; cel. Wind **393 482 9000**,
ori înainte sau după slujba de duminică la Biserică.

Nașterea Maicii Domnului - 8 septembrie

Cine a fost Maria? Părinții ei erau oameni simpli, dar foarte credincioși. Deoarece în acele timpuri era rușinos să nu ai copii, ei s-au rugat la Dumnezeu să-i binecuvânteze și pe ei cu unul. Dumnezeu le-a îndeplinit ruga și astfel s-a născut Maria, a cărei zi de naștere se sărbătorește la 8 septembrie.

La o vârstă fragedă, părinții ei, Ioachim și Ana, au dus-o la Templu, unde a rămas până la vârsta de 14-15 ani. Acest eveniment este sărbătorit pe 21 noiembrie ca *Intrarea Maicii Domnului în Biserică*. Ceea ce a urmat cunoaștem din Biblie, cea mai „binecuvântată între femei” (Luca 1,28) fiind logodită cu Iosif, un bărbat din casa lui David, a fost vizitată de îngerul Gavril, care i-a spus: „...Nu te teme, Marie, fiindcă ai aflat har la Dumnezeu. Iată, vei lua în pântece și vei zămisli și vei naște fiu și numele Lui îl vei chema Isus”.

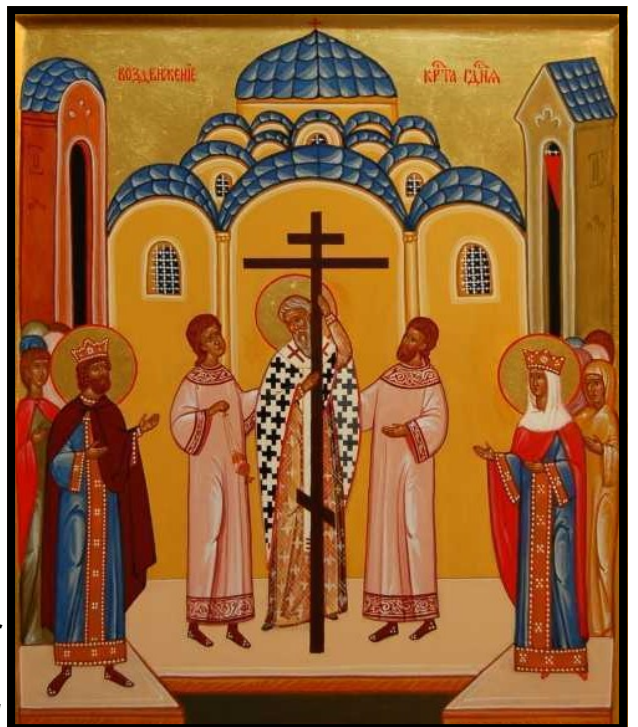
Se presupune că aceea este ziua când s-a zămislit Pruncul, fiind prăznuită ca „Buna Vestire” pe 25 martie. Fecioara Maria apare aici ca fiind aleasa, cea prin care Dumnezeu a voit să-Și descopere iubirea Sa nețărmurită către oameni. Harul pe care îl afla se la Dumnezeu reprezenta tocmai „cinstea și numele de Născătoare de Dumnezeu... har mai înalt decât toate harurile, pe care mintea nu-l poate pătrunde și limba nu-l poate rosti”.

Înălțarea Sfintei Cruci - 14 septembrie

La 14 septembrie, sărbătorim Înălțarea Sfintei Cruci. Crucea a fost preînchipuită în Vechiul Testament: Iacob a închipuit crucea când i-a binecuvântat pe fiii lui Iosif. De asemenea, Moise a lovit cu toiagul închipuind semnul crucii. În anul 312, înaintea bătăliei cu Maxențiu, lui Constantin cel Mare i se arată un semn sub formă de cruce pe care scria: „*In hoc signo vinces*”, adică „Sub acest semn vei învinge”...

Și, într-adevăr, Constantin l-a învins pe Maxențiu, devenind și primul împărat roman creștin. Mai târziu, în anul 327, împărăteasa Elena, mama împăratului Constantin cel Mare, a poruncit să se facă săpături în cetatea Ierusalimului, în urma cărora s-a descoperit crucea pe care a fost răstignit Iisus Hristos. Patriarhul Ierusalimului a înălțat crucea spre închinare.

Astfel, ziua de 14 septembrie intră în istoria Bisericii ca **praznicul Înălțării Sfintei Cruci**. Sfânta cruce este unul dintre primele simboluri creștine. Crucea evocă un eveniment deosebit din istoria mântuirii: jertfa răscumpărării lui Iisus Hristos. Mai mult, ea devine calea de a urma lui Hristos, prin smerenie, așa cum a urcat El pe Golgota. Crucea nu este un simplu semn. Sf. Ioan Damaschin ne învață: „*Ne închinăm semnelui cinstitei și de viață făcătoarei cruci, chiar dacă este făcută din altă materie decât lemnul. Noi nu cinstim materia, ci semnul, ca simbol al lui Hristos*”.

De vorbă cu Pr. Constantin Necula:

L-am închis pe Hristos în formalisme – batic, fuste lungi, șapte acatiste pe zi

Cum ne vindecăm de închipuiri? L-am închis pe Hristos în formalisme - batic, fuste lungi, șapte acatiste pe zi -, dar tinerii-și au vârsta și trăirile lor.

Cum îi face Biserica să înțeleagă că au suflet pe care trebuie să și-l vindece? Un tineret sănătos sufletește înseamnă un neam sănătos.

De acord! Ce pot să zic, decât că sunt de acord?! Numai grijă mare la asta cu fustele! Astăzi am auzit o pildă foarte faină, dintr-o catedrală nu de la noi, ci din altă țară. Pe bune, din altă țară! A încercat să intre o domnișoară în biserică și își pusese un voal la partea aceasta de picioare. Și zice custodele: E prea scurt! Trage aia de fustă. Nu, e încă prea scurt! Mai trage un pic. Nu! E încă tot prea scurt. Și zice domnișoara: Părinte, iertați-mă, dacă mai trag mult în jos, se vede în sus! Trebuie să-i învățăm pe copii că n-au de tras de haine, ci trebuie să-și scoată din dulap hainele de care au nevoie. Clar! Nu trebuie să veniți la biserică în reverende, ca noi. Asta ar mai lipsi! Să-i vedem pe toți tinerii din parohie în reverendă și cu papion! Da? Deci nu la modul acesta. Dar vreau să vă spun că tinerii **trebuie învățați să se îmbrace după evenimente**.

Nu te duci la întâlnire cu mândra cu parul nespălat și, când ridici brațul, cade mândra cu tot tramvaiul, și la biserică vii dat cu gel pe păr, așa, zici că-i linge vaca dimineața. Iar doamnele, grijă mare! Părul vâlvoi flacăra caută. Iar la asta cu tinerii și sănătatea tinerilor, să va spun că-i altă treabă. La noi bătrânii sunt bolnavi la suflet. Tinerilor li se trage de la încăpățânarea maturilor din sfânta biserică. Da! Avem câteva mature, măture! De când mi s-a pus mie pata să vorbesc despre astfel de situații, în mintea mea automat vine-o poveste dintr-o duminică frumoasă la Brașov, care-a avut două capete: popa prostu și ucenicii lui la fel de tâmpiți. Am intrat în acea biserică și o domnișoară, frumos îmbrăcată, decent îmbrăcată, în negru, vizibil tristă, se duce către altar să ducă farfuriuța cu prescura, lumânarea și pomelnicul, prin care-l plătea pe preot măcar să se roage și să tacă din gură, nu să devină nesimțit. Țsta vede la mâna fetei, când o întinde, un inel cu o pietricică acolo, știți, cam cum vădăștia din presă acum pietrele semi-prețioase pe mitră și chiar cred că alea-s de miliarde de lei! Să le dea Dumnezeu banii de pe mitrele arhierilor noștri! Și la un moment dat, părintele obrăznicos rău - noi, preoții, avem o bătădărie care știu eu de unde ne vine, dar nu vreau să vorbim în seara aceasta despre ea -, în-

cepe: Nu ți-e rușine? Ce cauți cu inelul ăsta?, ca un cotcodac de ăsta bătut în cap. Așa a rămas până în zilele noastre! Deci din punctul meu de vedere, femeia era mai decentă decât veșmintele părintelui. Ce rău am fost acum! Și fata zice: Știți, părinte - mi-a crăpat obrazul, am crezut că mor!

- , eu trebuia să mă cunun astăzi, dar prietenul meu a murit într-un accident acum două zile și am venit să vă rog să vă rugați pentru e. Inelul este inelul meu de logodnă cu el. Am vrut să zic: Măi, nesimțitule, măi nenorocitul, măi! N-am putut să zic nimic, că în ciuda gurii mele mari, mi-o țin din când în când. Si-am ieșit afară. Mi se făcuse rău! Mi-a fost rău de rușine! Am crezut că acolo mor! Ies afară la aer și apar doi tineri frumoși-frumoși. Frumos îmbrăcați! Sigur că fata, la vreo 16 ani, nu putea să aibă fusta să calci pe ea și încă zece să vină să i-o țină, ca mantiile unora, nu dăm nume. Asta venise în rochiță acolo, frumos. Băiatul, frumușel și el, îmbrăcat la patru ace. Se țineau de mână, că nu se puteau ține de picior în biserică. Măi, și apare ucenica părintelui, o de asta cu multe otite, cu vreo șase baticuri, cu mătura! Era duminică și era cu mătura în mână. Da ce căutați aici? Da nu vă e rușine? Imi pare rău că era chiar moldoveancă, dar sărim peste asta. Era în Brașov povestea. Da! nu ți rusâni? Și am zis: „Tanti, matalle ce faci aici?” „Eu sunt femeie a bisericii!” „No, asta să faci! Să speli WC-ul, cel mult! Spală putina acum! Nu ti-i rușine? Ce treabă ai cu copiii ăștia?” „Ei, dumneata să nu te bagi!”

„Ba mă bag, cum să nu mă bag?!” Adică din când în când trebuie să avem grijă la gingășia copiilor de lângă noi. Tinerii sunt foarte fragili. Într-o noapte de înviere, când ciocneam în Oltenia oul cu ei și ziceam: Hristos a înviat! Adevărat a înviat!, îl aud pe unul dintre ei: Băi, as bea o bere, da'popa ăsta - adică eu - a închis toate bodegile de jur-împrejurul bisericii. Că le-am zis celor de acolo: Dacă nu închideți, nu învie Hristos! Clar, nu? Si a venit feciorul, a venit pă colo și când a ajuns în dreptul meu, eu, auzindu-l că vrea să bea bere, am băgat mâna în buzunar - știți că preoții au și buzunar în care se poate băga mâna, da? - și i-am zis: „Uite, ia niște bani să te duci cu băieții la o bere când se crapă de ziuă!” „Nu, părinte, știți că...” „Nu, măi! Te duci și bei o bere cu băieții!” „Bine, părinte, sărut mâna! Doamne ajută.” Era 3.30 dimineața, cred. La 8, apare un tip frumos îmbrăcat, la costum, cravată și se închină. Zic: „Nu luați anafură?” „Nu, părinte, am luat de dimineață, ca un porc. Acum am venit să iau ca un om.” A devenit după aceea ofițer în armata română și, să stiti, chiar cred că unul din ăsta e în stare să moară pentru țară. Trebuie să le arătăm copiilor că ni-s dragi și când ne cer o bere, că doar n-o să bea, săracii, când se văd între ei să povestească despre iubire, câte-o stacană de agheasmă mare, nu?

Pr. Constantin Necula, Vindecările lui Hristos și vindecarea noastră, ed. Agnos, Sibiu 2017, p. 45-50

Rugăciune la început de an școlar

Doamne, Dumnezeu nostru, Care cu chipul Tău ne-ai cinstit pe noi, oamenii și ne-ai îmbrăcat cu rațiune și voie de sine stăpânitoare, Cel care ai intrat în Biserică și i-ai învățat pe oameni, Cel Ce i-ai dăruit lui Solomon înțelepciunea, deschide inimile, mințile și gurile elevilor de-a lungul acestui an școlar, ca să priceapă, să învețe și să facă voia Ta.

Luminează-i și întărește-i cu harul Tău, dându-le spor la învățătură, spre propășirea lor și spre mulțumirea părinților lor.

Ferește-i de toată ispita și păzește-i în toate zilele vieții lor, făcându-i să sporească totdeauna în toate poruncile Tale, cu rugăciunile preacuratei Tale Maici și ale tuturor sfinților Tăi. Amin!